

[Madsen Mygdal.]

grænsning af Rustningerne knyttede den Bemærkning, at han ved denne Omtale følte sig i Overensstemmelse med det danske Folks Følelser, har den højtærede Statsminister ganske utvivlsomt Ret i denne Bemærkning.

Med Hensyn til Danmarks særlige Stilling udtalte Udenrigsminister Moltesen i 1927, at vort Land er fuldt ud rede til at bringe de Ofre, som Folkenes Forbund i denne Henseende med Rette kan kræve af os. Statsminister Stauning forsikrede i Aar, at vi er besluttede paa at organisere vore land- og sømilitære Styrker paa en saadan Maade, at de er fuldstændig tilstrækkelige til at opfylde de Forpligtelser, som vil kunne komme til at paahvile os i Henhold til Neutralitetsoverenskomsten af 1907, eller som kan blive en naturlig Følge af vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund. Ordene er forskellige, men der er fuldkommen Overensstemmelse med Hensyn til Indholdet.

Man skulde da tro, at det, naar skiftende danske Regeringer overfor Udlandet kan udtale sig med en saa lykkelig Enstemmighed, ikke skulde falde vanskeligt for den danske Rigsdag at naa til Enighed om at organisere et Forsvar, der er i Overensstemmelse med de Forsikringer, der fra ansvarlig Side er afgivet udadtil. Og dog staar vi, som ærede Medlemmer vil vide, i den Situation, at netop Ordningen af vort Neutralitetsforsvar desværre i allerhøjeste Grad er blevet et Spørgsmaal, der deler og skiller.

Naar der skal tales rent ud om Sagen, ser jeg ikke rettere end, at det, der skaber Vanskelighederne, er, at der er et dybt Svælg mellem de Forsikringer, de nuværende Ministre afgiver overfor Folkenes Forbund, og de Forslag og Udtalelser, de fremkommer med, naar de er hjemme og taler her paa Rigsdagen.

I et godkendt Interview udtaler Statsministeren, endnu medens han var i Genève i Aar: Naturligvis vil vi forsøge at afværge neutralitetsbrydende Flaaders Besættelse af Landet; men ved Fremsættelsen af Regeringens Forslag om et Vagtkorps og en Statsmarine udtalte Forsvarsministeren, at intet Forsvar kunde sætte os i Stand til at afslaa en bevidst Neutralitetskrænkelse. Her er en Uoverensstemmelse, som Regeringen ikke blot for sin egen Skyld, men for Landets Skyld bør se at faa fjernet. Det er to forskellige Tunger, der taler, eller rettere hver Minister taler hver paa sit Sted med sin Tunge.

I Forsvarsministerens i flere Henseender ejendommelige Fremsættelsestale — en Tale,

som der jo vil blive Lejlighed til ved Lovforslagets Behandling at komme tilbage til — citerede Ministeren Haagerkonventionens Art. 25 saaledes:

„En neutral Magt er i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve det fornødne Opsyn for at forhindre enhver Krænkelse af det i det foregaaende bestemte“

o. s. v., o. s. v. Og saa løfter Forsvarsministeren belærende Pegefingeren for os alle sammen og gentager: „i Forhold til de Midler, hvorover den raader“, og derefter tilføjer Forsvarsministeren triumferende: men hvilke Midler en Stat raader over, det bestemmer den selv fuldkommen suverænt.

Saa let mener altsaa Forsvarsministeren, at man klarer de Forpligtelser, man udadtil afgiver højtidelige Erklæringer om fuldstændig at ville opfylde, saaledes mener Forsvarsministeren, at et Land kan overholde sine Forpligtelser. Man rejser ud og lover at ville overholde dem, man rejser hjem igen og foreslaar en Ordning, der gør det umuligt, for saa behøver man ikke at opfylde de givne Løfter.

Jeg tror ikke, det er for meget at sige, at den Politik, som den høje Regering paa dette Omraade vil føre os ind i, er en baade uværdig og farlig Isoleringspolitik for Danmark, en Politik, der spiller va banc med Landets dyreste Interesser.

I 1922, kort efter Folkeforbundets Oprettelse, foretog Danmark i Tillid til, at det var Alvor med den almindelige Nedrustning, og i Forventning om, at alle andre Lande vilde gøre noget tilsvarende, en Nedsættelse af de militære Budgetter paa i alt 16 Mill. Kr. eller paa det nærmeste en Fjerdedel af samtlige Budgetter. Men hvor er de Lande, der er fulgt efter? Der tales og skrives tilstrækkeligt om Nedrustning i Genève — der er nu for øvrigt, det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der glædede sig saa meget herover, ogsaa før 1914 talt og skrevet meget og kont om Fred —, men vor højtærede Udenrigsminister har jo ganske Ret, naar han opløfter Ve-Raab og Beklagelser over, at Virkeligheden, Rustningerne, aldeles ikke svarer til alt, hvad der tales og skrives.

Mon der dog ikke var Grund til, at den højtærede Regering saa sig lidt om i Verden og lagde Mærke til, hvorledes de Stater, som det falder naturligt for Danmark at sammenligne sig med, bærer sig ad, f. Eks. de nordiske Lande, Norge, Sverige og Finland, der hver for sig opretholder et Neutralitetsforsvar, der er forholdsvis langt større end det, vi har,